

۳-۲- کلاژ یا تکه چسبانی

کلاژ یا تکه چسبانی اثری است هنری که توسط اجزای ترکیبی که شامل: انواع کاغذ، پارچه، مقوا و تکه های بریده شده روزنامه، عکس ها، تصاویر و دیگر موارد چایی است. و از چسباندن آنها در کنار هم و بر یک سطح ساخته می شود. کلاژ، لغتی است فرانسوی معادل چسباندن که هم برای کار تولید شده توسط چسباندن و هم برای روش این کار به کار برده می شود و اغلب به عنوان یک زیرشاخه هنر جمع آوری و تلفیقی در نظر گرفته می شود. پیکاسو و براك از این شیوه در سال های ۱۹۱۲-۱۹۱۴ جهت خلق آثار خود بسیار سود جستند و به عنوان

شیوه و روشی جدید آن را مطرح نمودند.

کلاژ یا تکه چسبانی به طور گسترده توسط هنرمندان قرن بیستم هم به عنوان یک واسطه مستقل و هم در رابطه با نقاشی و طراحی مورد استفاده واقع شده است. هنوز هم این شیوه در رشته های هنرهای تجسمی کاربرد وسیع دارد. در میان تنوعات مرتبط به شیوه کلاژ می توان از دکلاژ^۲ و دکوپاژ^۳ (کلاژ بریده شده ای که از مواد جدید ساخته شده است) نام برد. این شیوه قابلیت به وجود آمدن اشکال از تصاویر، کلمات، عبارات و موادی را که به طور کامل قابلیت قرار گرفتن در پیش یکدیگر را دارا نبودند مهیا ساخت (تصویر ۱۹).

▲ تصویر ۱۹- نمونه ای از کلاژ با استفاده از نوشته های متن روزنامه و مجله جهت دسترسی به بیان تصویری جدید (دکوپاژ) - شکل سازی با روزنامه و مجله، اثر نیره تقوی

این امر شاید ادای دینی هر چند کوچک، نسبت به هنرمندان و استادان این فن که در این راه سختی‌ها و مرارت‌ها کشیده‌اند باشد. لازم به ذکر است که اغلب موضوعات آثار قطاعی (کاغذبری) در هنرهای دستی ایران، شامل نقش جانوران، پرندگان، گل و مرغ، نقش‌های هندی، تزیینی و یا خطوط خوش بوده است (تصاویر ۲۰ و ۲۱).

آنچه که برای ما ایرانیان حائز اهمیت است وجود چنین شیوه‌ای در هنرهای سنتی کهن ما و کاربرد آن در هنرهای تزیینی است. و در گذشته با نام «قطاعی» یعنی «قطعه چسبانیدن» یا «کاغذبری»، در حدود سده نهم هجری از چین به ایران آمده و از ایران به کشور عثمانی یا ترکیه فعلی راه یافته است و از آنجا به دیگر کشورهای اروپایی راه یافته و گسترش جهانی یافته است. و توضیح

▲ تصویر ۲۱- نمونه‌ای از آثار قطاعی (کاغذبری) در هنرهای سنتی با الهام از نقوش جانوری

▲ تصویر ۲۰- نمونه‌ای از آثار قطاعی (کاغذبری) در هنرهای سنتی با الهام از نقوش گیاهی

شیوه کلاژ یا تکه چسبانی از مقاطع سنی بالا و نزد هنرمندان مطرح جهان آغاز شد، ولی امروزه در امر تصویرسازی کتاب کودکان و به خصوص مقاطع سنی سال‌های قبل و اوایل دبستان کاربرد وسیع یافته است. و در کشور ما نیز در امر تصویرسازی از این شیوه در دهه ۴۰ برای نخستین بار استفاده شد (تصاویر ۲۲ و ۲۳).

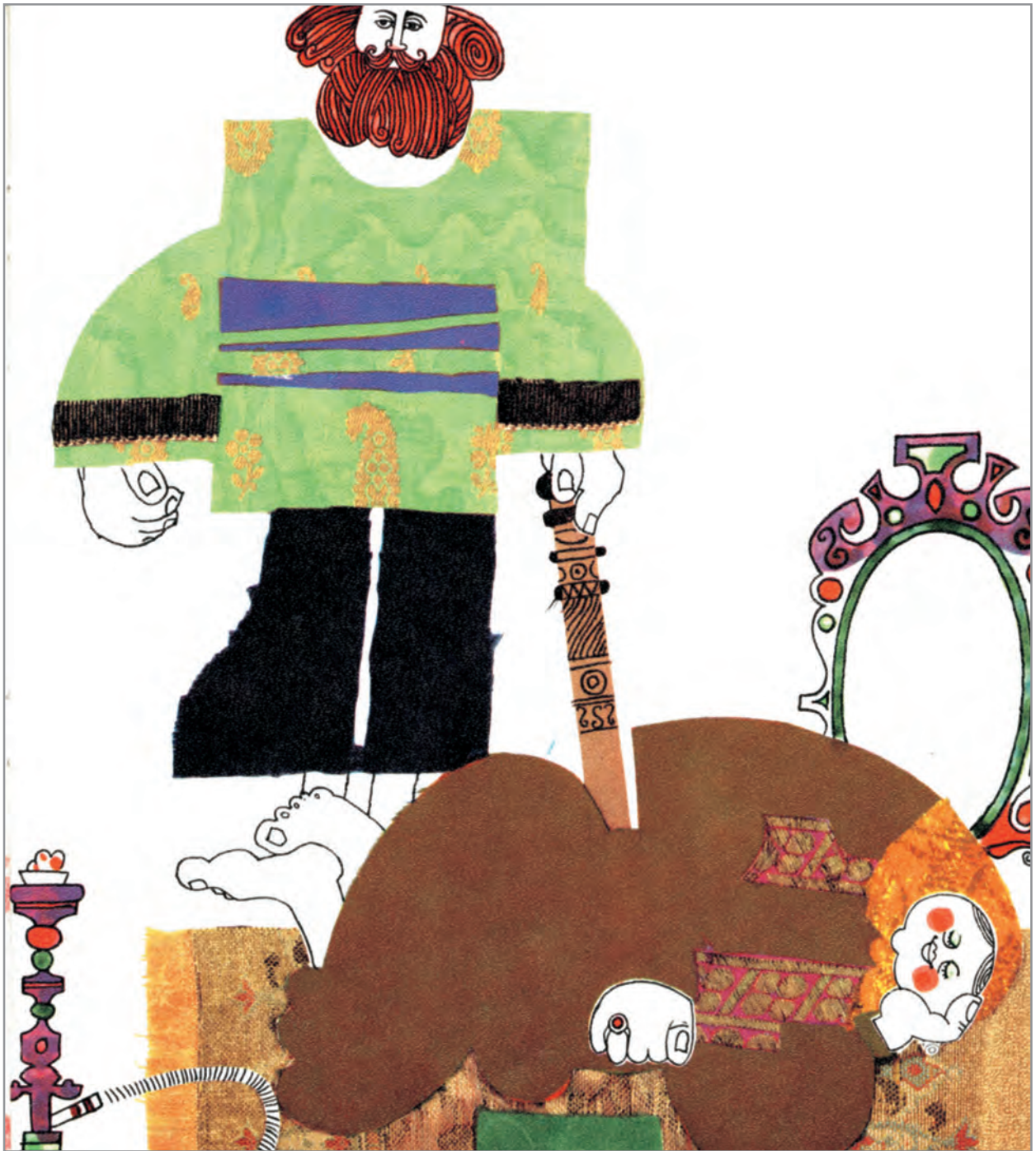
وسایل لازم

قلم مو، چسب مایع، قیچی، انواع تیغ‌های مخصوص برش کاغذ، انواع پارچه، انواع کاغذهای رنگی، تصاویر روزنامه و مجله.

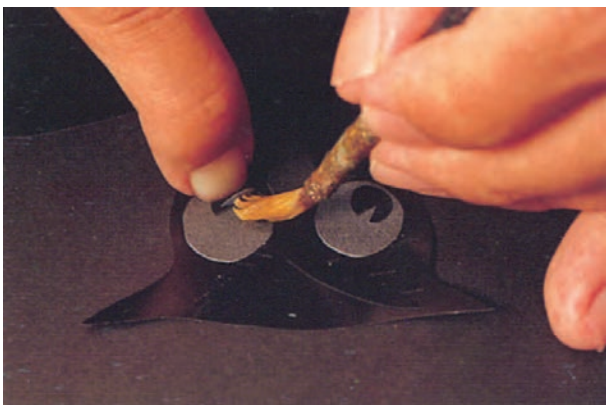
در عصر کنونی کلاژ یا تکه چسبانی، بیشترین کاربرد را در شاخه تصویرسازی دارد و بسیاری از تصویرگران به خلق آثار خود با استفاده از این شیوه پرداخته‌اند. و تفاوت عمده آن با سایر شیوه‌های تصویرسازی در استفاده وسیع و نامحدود از ابزار و مواد مختلف جهت خلق تصویر است. اگر به حرکات و آثار دانش‌آموزان در مدارس دقیق شویم و از نزدیک با روحیه و خواست آنها بیشتر آشنا شویم، می‌بینیم که هر کدام با توجه به علائق فردی چیزهای گوناگونی را جمع‌آوری می‌نمایند و در صفحات کتاب و یا دفتر مشق خود می‌چسبانند. و با این شیوه به نوعی انس و الفت یافته‌اند. هر چند که

▲ تصویر ۲۲ - نمونه‌ای از تصویرسازی به شیوه کلاژ، عمونوروز، اثر فرشید مثقالی

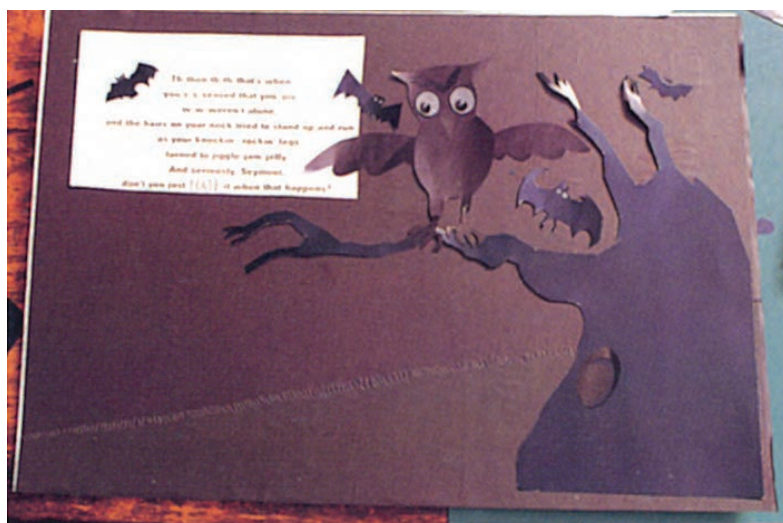
▲ تصویر ۲۳ - نمونه‌ای از تصویرسازی به شیوه کلاژ، عمونوروز، اثر فرشید مشقالی

ب ▲

الف ▲

ج ▲

د ▲

▲ تصویر ۲۴ - مراحل تصویرسازی به شیوه تکه چسبانی (کلاژ) مشاهده می شود.

از جذابیت‌های دیگر این شیوه آن است که شما می‌توانید خود کاغذهایی با بافت‌های مختلف و مورد نیاز به وجود آورید و تجربیاتی را که در کارگاه مبانی هنرهای تجسمی در خلق بافت کسب کرده‌اید در اینجا به کار گیرید. و از بافت حاصله در تصویرسازی استفاده نمایید (تصویر ۲۵).

باید توجه داشت که گاه غیر از ابزار برش هنرمند برای رسیدن به بافت و یا شیوه‌های فردی از دست جهت برش تصاویر و سطوح استفاده می‌نماید که خود جذابیت خاصی به تصویر می‌دهد (تصویر ۲۶). و در غیر این صورت شما می‌توانید همانند تصویر ۲۷ از قیچی جهت برش استفاده نمایید.

طرز کار: بهترین روش برای این کار آن است که ابتدا طرح اصلی خود را بر روی کاغذ پوستی کشیده و سپس با برش طرح کشیده شده بر کاغذ پوستی، از آن به عنوان الگو جهت برش اصلی طرح استفاده گردد. در این روش برای چسبانیدن سطوح رنگی اغلب از پس‌زمینه کار را آغاز می‌کنیم، و به تدریج به نماها و پلان‌های نزدیک پرداخته می‌شود. برای چسبانیدن با قلم‌مو، چسب را به پشت سطح موردنظر می‌مالیم و آن را بر روی صفحه کاغذ اصلی می‌چسبانیم.

توجه: آنچه در این روش بسیار مهم است توجه به این امر است که سطح روی همواره باید سطح زیرین خود را بپوشاند و نباید فضاهای خالی و یا سفید بین سطوح دیده شود.

▲ تصویر ۲۵ - نمونه‌ای از شیوه کلاژ، اثر یوکوهاندا. در این تصویر هنرمند با استفاده از فوتک برای آسمان و زمین ایجاد بافت کرده است و بعد از برش آن‌را به کار برده است.

مجموعه «دوباره نگاه کن»

شکل سازی با

روزنامه و مجله

نیره تقوی

▲ تصویر ۲۶ - نمونه ای از کلاژ با استفاده از کاغذ رنگی و نوشته های روزنامه و مجله، شکل سازی با روزنامه و مجله - اثر نیره تقوی، در این روش هنرمند با استفاده از دست به برش سطوح برداشته است.

▲ تصویر ۲۷ - نمونه‌ای از اجرای تصویرسازی به شیوه کلاژ با استفاده از کاغذ رنگی و قیچی، پس کی برف می‌بارد، اثر غلامعلی مکتبی

۴-۲- پاستل روغنی - مداد شمعی

▲ تصویر ۲۸ - نشان دهنده تنوع رنگی پاستل های روغنی و مداد شمعی است.

پاستل روغنی ابزاری است که امروزه با تنوع رنگ های زیاد در بازار یافت می شود (تصویر ۲۸) و نسبت به سایر ابزار و وسایل طراحی، ارزان ترین ابزار به شمار می رود. در طراحی با پاستل روغنی و مداد شمعی اغلب برای رنگ آمیزی از رنگ های تیره به روشن رنگ آمیزی را شروع می کنیم. شیوه های سایشی و هاشور برای این امر کاربرد فراوان دارد (تصویر ۲۹). در طراحی با مداد شمعی تکنیک های مختلفی چون مقاومت مداد شمعی در برابر آب^۱ و سیاه قلم کردن^۲، طراحی روی پارچه و گاهی ترکیب آنها با هم به کار می رود.

▲ تصویر ۲۹ - تصویر سازی با استفاده از پاستل روغنی به شیوه سایشی، اثر آندره بریگنت

وسایل لازم :

– انواع مداد شمعی یا پاستل روغنی

– انواع مقوا اعم از مات بافت دار و یا گلاسه (برحسب

نوع تکنیک انتخاب می شود.)

– ابزار و وسایل کمکی از قبیل انواع رنگ هایی که با آب

ترکیب می شوند (برای اجرای تکنیک مقاومت پاستل روغنی در

برابر آب).

طرز کار : از آنجا که پاستل روغنی و مداد شمعی با

رنگ هایی که حلال آن آب است ترکیب نمی شود می توان با تلفیق

این دو خاصیت (روغن و آب) به شیوه های جالبی دست یافت.

برای اجرای این روش طرحی را با فشار سخت مداد شمعی روی

کاغذی که جاذب آب باشد بکشید. سپس با قلم مو و آبرنگ یا

رنگ های حلال در آب، طرح را رنگ آمیزی کنید. بدین ترتیب سطوح رنگ شده با مدادشمعی به عنوان لایه پوشاننده مانع جذب رنگ می شوند و سایر قسمت هایی که با مدادشمعی پوشانده نشده است، رنگ را به خود جذب می کند (تصویر ۳۰ – الف و ب).

در شیوه سیاه قلم ابتدا با مدادشمعی (رنگ های روشن

که با سیاه متضاد باشند) سطح کاغذ را رنگ آمیزی می نمایم.

سپس با استفاده از رنگ سیاه مدادشمعی قسمتی و یا تمام سطح

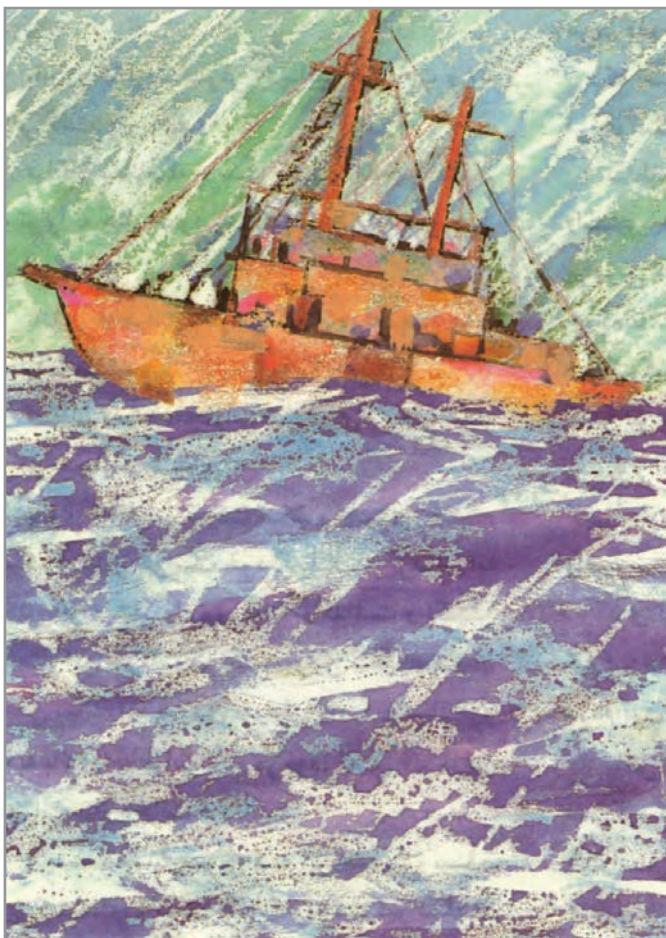
تصویر را می پوشانیم. سپس طرح موردنظر خود را می کشیم و با

ابزاری نوک تیز همانند سنجاق، نوک تیزبر (کاتر) قلمی و... جهت

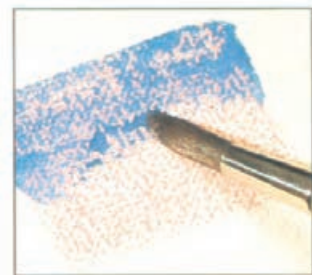
خراشاندن سطح سیاه استفاده می کنیم. بدین ترتیب از سطح خراش

خورده، رنگ روشن به عنوان خطوط رنگی طرح اصلی از زیر

نمایان می شود که از جذابیت خاصی برخوردار است (تصویر ۳۱).

▲ تصویر ۳۰ – ب – تصویرسازی با استفاده از (خاصیت روغن و آب) پاستل روغنی و آبرنگ، مجله سروش کودکان، اثر علی خدایی

▲ تصویر ۳۰ – الف – مراحل تصویرسازی با استفاده از پاستل روغنی و آبرنگ (خاصیت روغن و آب)

▲ تصویر ۳۱ - مراحل خراشاندن رنگ در شیوه پاستل روغنی

می باشد (تصویر ۳۲).
 آنچه همواره باید مورد توجه قرار گیرد آن است که از
 شیوه‌های مختلف به صورت تلفیق نیز می‌توان جهت خلق حالات
 بصری جدید بهره جست (تصویر ۳۳).

در روش دیگر استفاده از مداد شمعی، پس از رنگ آمیزی
 طرح بر روی کاغذ گلاسه، با استفاده از ابزار نوک تیز روی سطح
 رنگ آمیزی شده را به صورت خطوط مارپیچ و کلاف مانند و یا
 هاشور به صورت خطوط منفی خراش می‌دهیم و تصویری با بافت
 زیبا به دست می‌آید که برای تصویرسازی کودکان بسیار مناسب

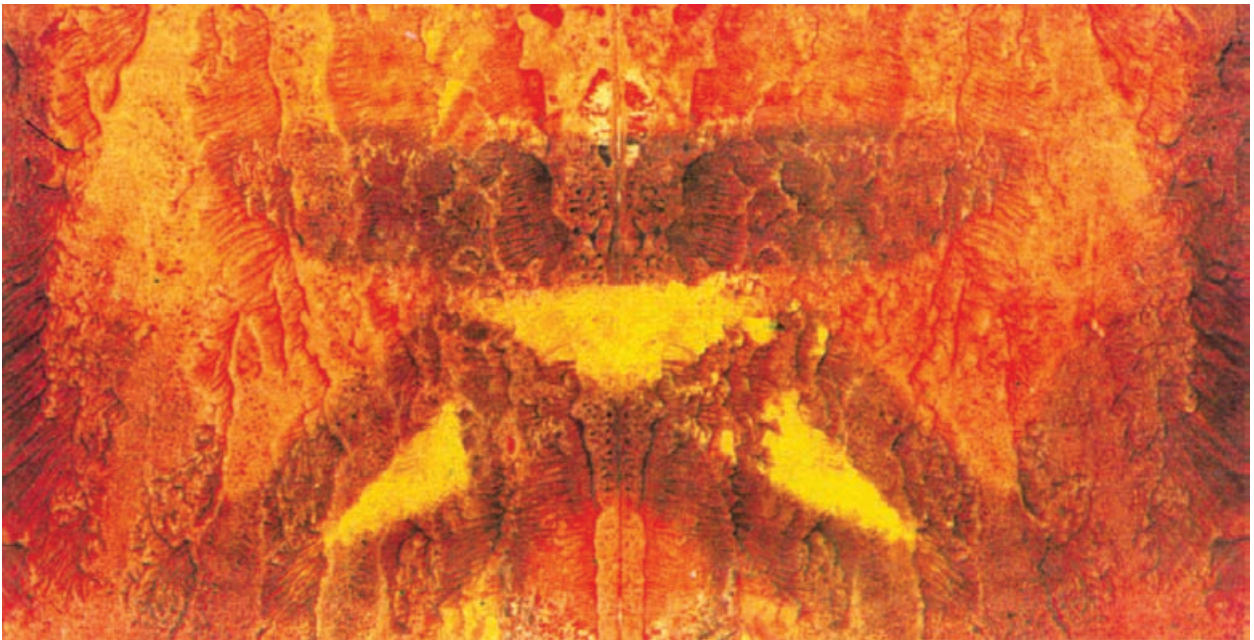
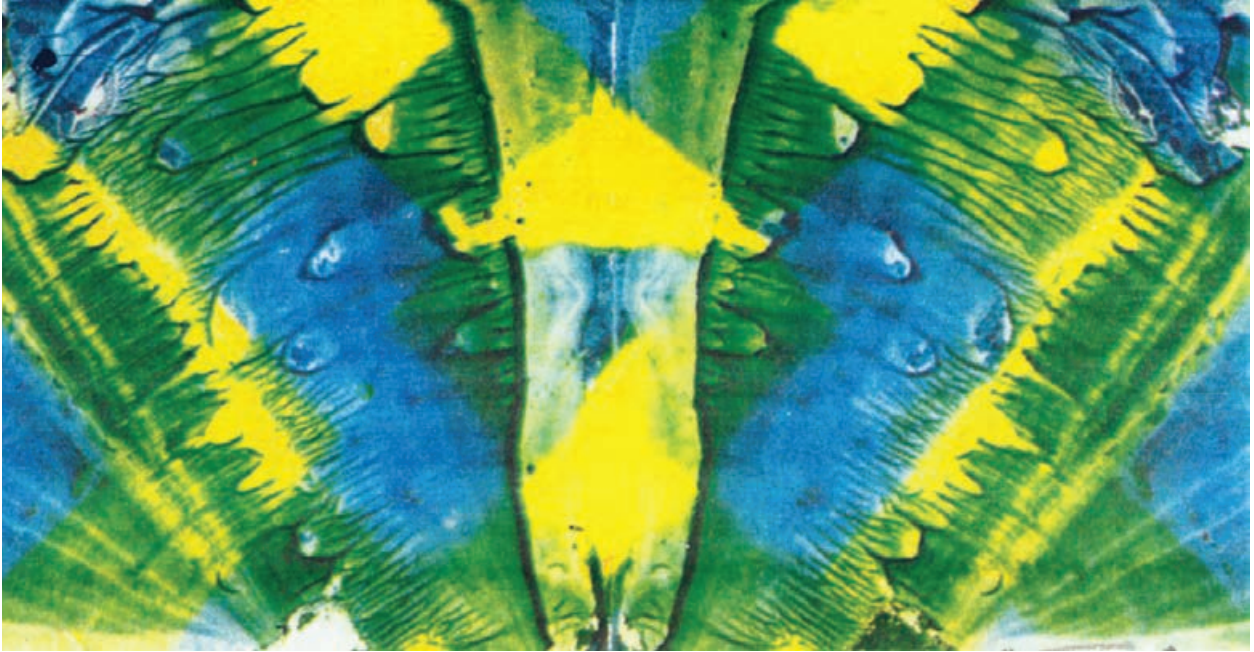

▲ تصویر ۳۲ - با استفاده از ابزار نوک تیز تصویر خراشانده شده است و بافتی زیبا به وجود آورده است، اثر منوچهر عبداللہ زاده

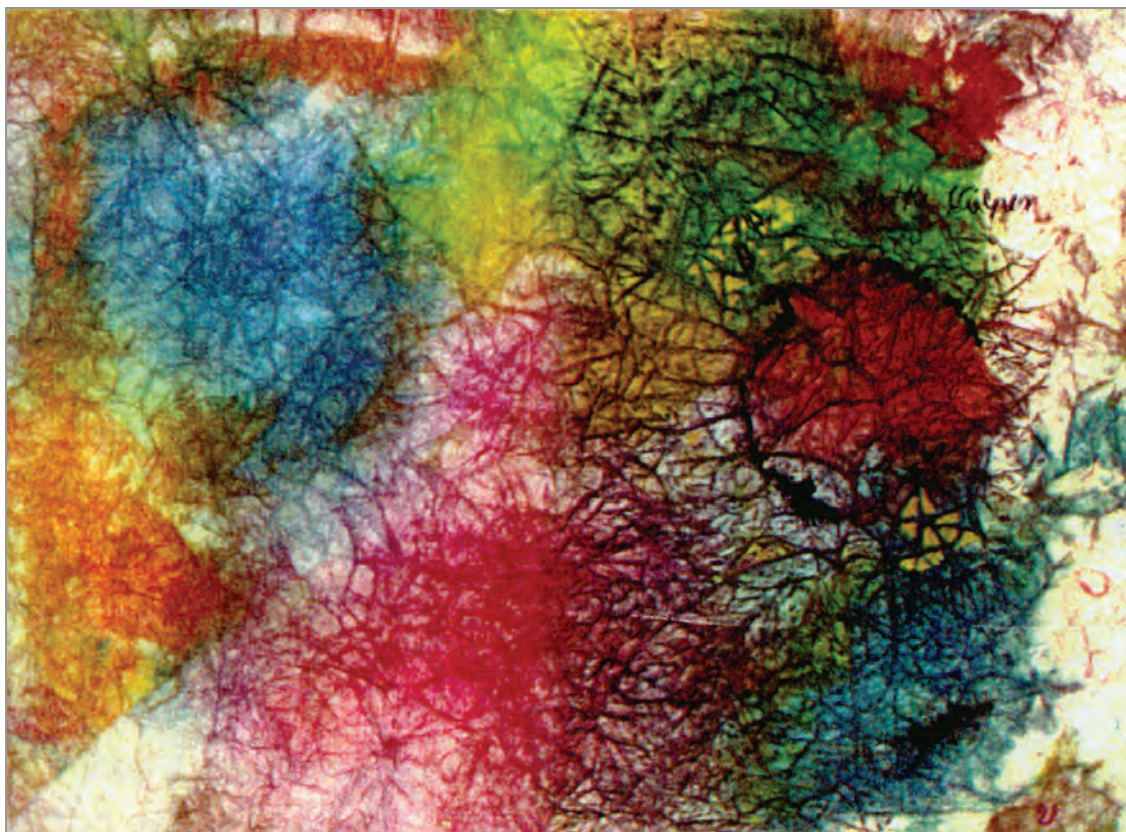
▲ تصویر ۳۳ - تلفیق مداد شمعی به صورت سایشی و ایجاد خراش جهت دست یافتن به بافت مناسب

پاستل روغنی و حرارت (چاپ تا زدن): علاوه بر روش‌های متداول پاستل روغنی می‌توان به این شیوه نیز اشاره نمود. در این روش ابتدا پاستل روغنی را در رنگ‌های دلخواه و گوناگون خرد می‌کنیم و بین دو صفحه کاغذ می‌ریزیم و کاغذ را تا می‌زنیم. سپس با استفاده از اتوی داغ و حرکت مالشی اتو بر سطح کاغذ، رنگ‌ها در اثر حرارت در یکدیگر حل می‌شوند و نقوش و بافت‌های رنگین بسیار زیبایی به وجود می‌آید. از این شیوه می‌توان جهت خلق بافت‌های متنوع استفاده کرد (تصاویر ۳۴ و ۳۵).

▲ تصاویر ۳۴ و ۳۵ — پاستل روغنی و حرارت، با استفاده از خرده‌های پاستل روغنی بر سطح کاغذ و تا زدن آن و حرارت دادن و مالش اتو بر سطح کاغذ می‌توان بافت‌های زیبایی مشابه تصاویر به دست آورد.

ایجاد بافت از طریق کاغذ مرطوب رنگ شده و پاستل روغنی سیاه: ابتدا کاغذ را با استفاده از رنگ‌های حلال در آب و به صورت خیس در خیس رنگ آمیزی می‌نماییم. و قبل از اینکه کاغذ رطوبت خود را از دست دهد آن را می‌چاله می‌کنیم. سپس کاغذ را با استفاده از دست و یا هر وسیله دیگر صاف می‌کنیم. بعد از اینکه کاغذ کاملاً خشک شد با استفاده از پاستل روغنی سیاه (از طول) به نرمی بر روی سطح رنگ شده کاغذ و با فشار ملایم پاستل را می‌کشیم. بافت حاصله مشابه بافت‌های به دست آمده در چاپ حکاکی است، که برای تصویرسازی بسیار مناسب است (تصویر ۳۶).

▲ تصویر ۳۶ - ایجاد بافت از طریق کاغذ مرطوب رنگ شده و پاستل روغنی سیاه

۵-۲- آبرنگ

آبرنگ جزء آن دسته از ابزار نقاشی است که در تصویرسازی کاربردی وسیع داشته و دارد. و کار با آن نسبت به سایر ابزار نیاز به تمرین و ممارست بیشتری دارد. و جزو رنگ‌های شفاف یا روحي (ترانسپارنت^۱) محسوب می‌شود. اغلب مواقع در کار با آبرنگ به شیوه آزاد اشتباهات و خطاها قابل اصلاح نمی‌باشند و این امر موجب می‌گردد تا کار با آن به نظر دشوار برسد.

در بازار آبرنگ‌ها با علائم تجاری مختلف معمولاً در بسته‌های ۱۲، ۲۴ و ۳۶ رنگ ارائه می‌شوند، و از لحاظ شکل ارائه به صورت قرص، تیوبی (لوله‌ای) و مایع (ظروف شیشه‌ای) تولید می‌گردد (تصویر ۳۷- الف و ب). در آبرنگ برای شروع معمولاً از رنگ‌های روشن به تیره رنگ‌آمیزی می‌نماییم. در کشور ما استفاده از آبرنگ در نقاشی و مصورسازی کتاب‌های ادبی (نگارگری) سابقه طولانی دارد و هنرمندان از آن بسیار سود جسته‌اند.

وسایل لازم

تخته زیردستی یا شاسی، از جنس مقوای ضخیم یا چوب سبک، که بتوان کاغذ را به کمک پونز یا چسب نواری روی آن

ثابت کرد.
قلم موی آبرنگ، کاغذ آبرنگ، غلطک معمولی، اسفنج، آبرنگ، پالت آبرنگ برای ترکیب یا رقیق کردن رنگ، ظرف دهان گشاد برای آب، چسب میس‌کیت.

برای نقاشی با آبرنگ قلم‌موهای مختلف و متنوعی وجود دارد. اجزای تشکیل دهنده قلم‌مو عبارت است از:

۱- موی قلم (طبیعی و یا مصنوعی)

۲- پایه فلزی قلم

۳- دسته چوبی (تصویر ۳۸).

کیفیت قلم‌مو اساساً به نوع موهای آن بستگی دارد، که تقسیم‌بندی قلم‌موها براساس همین نوع و جنس موها تعیین می‌شود^۲.

▲ تصویر ۳۷- ب - انواع رایج آبرنگ قرصی، تیوبی

(لوله) و مایع (ظروف شیشه‌ای)

▲ تصویر ۳۷- الف - دو نمونه از آبرنگ‌های رایج در بازار،

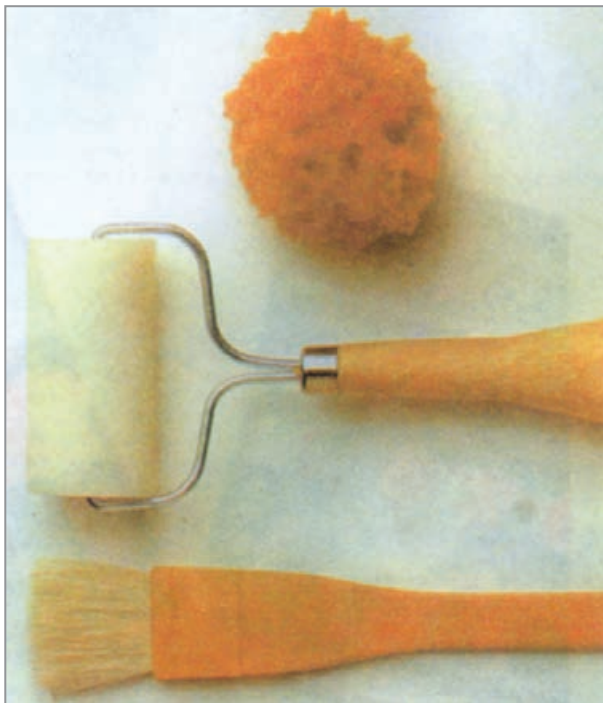
آبرنگ قرصی و تیوبی (لوله‌ای)

۱- Transparent

۲- برای اطلاعات بیشتر در این زمینه به فصل ششم کتاب طراحی (۱) مبحث قلم‌موها مراجعه نمایید.

▲ تصویر ۳۸- انواع قلم موی آبرنگ و اجزای تشکیل دهنده آن در تصویر دیده می‌شود.

▲ تصویر ۳۹- در تصویر نمونه‌ای از غلتک، اسفنج و قلم مو برای خیس کردن زمینه مشاهده می‌شود.

خاصیت قلم موی سمور در نقاشی با آبرنگ این است که آب و رنگ را به خوبی جذب می‌کند و با مختصر فشاری خم و پهن (باز) می‌شود و بلافاصله به حالت اولیه خود برمی‌گردد. و به جهت آن که نوک قلم مو پخش و ژولیده و نمی‌شکند برای کار با آبرنگ بسیار مناسب می‌باشد. قلم موهای آبرنگ در اندازه‌ها و شکل‌های مختلف به ترتیب از کوچک تا بزرگ یعنی از شماره‌های صفر تا ۲۴ شماره گذاری شده‌اند. البته برای قلم موهای از جنس موی سمور این شماره بندی معمولاً تا شماره ۱۴ مورد استفاده قرار می‌گیرد. رایج‌ترین شماره‌هایی که در نقاشی با آبرنگ کاربرد وسیع دارند شماره‌های ۶، ۸ و ۱۲ از نوع گرد و قلم موی تخت شماره‌های ۱۴ یا ۱۶ است. قلم موهای تخت از جنس موی گوزن با عرض تقریبی ۴ یا ۵ سانتی متری نیز برای رنگ آمیزی زمینه با سطوح بزرگ کاربرد فراوان دارند. به این مجموعه نیز می‌توان یک غلتک معمولی و اسفنج (طبیعی و یا مصنوعی) اضافه کرد. که غلتک برای شکل دادن به زیر رنگ سطوح بزرگ و اسفنج برای ایجاد جلوه‌های خاص نظیر محوسازی و پاک کردن رنگ‌های اضافی به کار برده می‌شود (تصویر ۳۹).

رنگدانه‌ها (پیگمنت) اعم از معدنی، گیاهی یا حتی حیوانی) مواد چسبنده، صمغ عربی، آب، گلیسرین، عسل و اندکی روغن بزرک برای محافظت و دوام رنگ در مقابل گرما و سرما، گلیسرین و عسل نیز برای مواردی که رنگ را ضخیم به کار می‌بریم مانع از ترک خوردن آن می‌شود. آبرنگ‌هایی که عمدتاً در بازار موجودند چهار نوع مختلف را شامل می‌شوند: قرص‌های آبرنگی خشک، قرص‌های آبرنگی مرطوب یا نیم‌خشک، آبرنگ‌های لوله‌ای (تیوپ) آبرنگ‌های مایع (داخل ظرف مثل اکولین).

کیفیت کاغذ برای نقاشی با آبرنگ نیز از جمله نکات مهم است. بنابراین لازم است که با انواع مختلف کاغذ نقاشی آبرنگ آشنا شوید چرا که هر کدام از آنها برای ایجاد حالات خاصی مناسب است که باید متناسب با موضوع انتخاب شود.

از دو طرف کاغذ مخصوص آبرنگ می‌توان استفاده کرد. دانه‌های تشکیل دهنده رو و پشت کاغذ با هم متفاوت می‌باشد که انتخاب طرف کاغذ به سلیقه فرد بستگی دارد بافت پشت غالباً نرم‌تر از طرف روی آن می‌باشد.

مطلب مهم این است که بین کاغذهای معمولی که در چاپ اُفست به کار گرفته می‌شوند و کاغذهایی که در نقاشی و آبرنگ استفاده می‌شوند تفاوت عمده وجود دارد. جنس کاغذهای معمولی معمولاً از الیاف چوب و کاغذهای نقاشی (کانسون، فابریانو، شولر، واتمنی و غیره) عمدتاً از الیاف پارچه تهیه می‌شود به همین دلیل حساس‌تر و دقیق‌تر و گران‌تر از نوع معمولی آن هستند البته کاغذهای میانه هم وجود دارد که ترکیبی از الیاف چوب و پارچه است که همین نوع برای نقاشی با آبرنگ مناسب‌تر است.

رایج‌ترین کاغذ آبرنگ از حیث بافت کاغذهای ریزبافت یا صیقلی و کاغذهای بافت متوسط و کاغذهای درشت‌بافت هستند. کاغذهای ریزبافت یا صیقلی که نسبتاً فشرده است و با پرس گرم تهیه می‌شود که به همین دلیل برخی به آن اطلسی یا ابریشمی می‌گویند، برای نقاشانی که با جوهر (آبرنگ جوهری یا اکولین) کار می‌کنند یا آنها که کارشان مصورسازی (ایلوستراسیون) است این نوع کاغذ را به کار می‌برند. این کاغذ برای تابلوهای ظریف و پرکار نیز مناسب است.

کاغذهای درشت‌بافت به دلیل منفذهای درشت حالت خاصی به آبرنگ می‌دهند و محوشدگی خاص نقاشی با آبرنگ را بهتر نمایان می‌کنند. کثرت منفذهای سطح این نوع کاغذ باعث می‌شود که جذب آبرنگ در کاغذ به نحوی صورت گیرد که حالت محوشدگی ایجاد کند. این حالت سریع انجام می‌شود و این امر هنرآموزان کم‌تجربه را غافلگیر می‌کند چرا که جذب آب و رنگ روی این نوع کاغذ خیلی سریع است و زود خشک می‌شود.

کاغذهای با بافت متوسط با ویژگی بینابینی بیشتر از این دو کاربرد دارد چون نقاشی روی این نوع کاغذ هم سهل‌تر است و هم نیاز به تبخّر آن چنانی ندارد و برای هنرآموزان تازه‌کار همین نوع کاغذ پیشنهاد می‌شود. البته هر دو نوع درشت‌بافت و ریزبافت کاغذ حالت‌هایی را ایجاد می‌کند که منحصر به فرد می‌باشد.

کاغذهای رایج آبرنگ کانسون و آرش نام دارند. کاغذ آبرنگ را باید روی مقوای ضخیم‌تر یا بوم با چسب کاغذی به‌طور کامل چسباند تا از لوله شدن و موج برداشتن کاغذ جلوگیری شود. چرا که هر نوع کاغذ، حتی کاغذهای ضخیم در تماس با آبرنگ و آب تاب برمی‌دارند.

برای چسبانیدن کاغذ آبرنگ روی مقوا یا کلاف چوبی باید در ابتدا آن را کاملاً خیس کرد سپس از گیره‌ای آویزان نمود تا اضافات آب آن خارج شود و بعد به کمک نوارچسب کاغذی با دقت آن را روی کلاف چوبی چسباند. به جای نوارچسب از منگنه و پوتز هم می‌توان استفاده کرد (تصویر ۴۰).

طرز کار: در ابتدا با استفاده از یک رنگ و قلم‌مورنگ را به‌صورت یکنواخت به کار گرفته و به‌وسیله آنها سایه‌روشن ایجاد کنید. توجه داشته باشید که برای ایجاد سایه‌روشن‌هایی که در یکدیگر محو می‌شوند ابتدا باید سطح زیر کار را با آب قلم‌مورطوب نمود و رنگ را بلافاصله با قلم‌موی دیگری روی آن سطح بگذاریم (تصویر ۴۱- الف و ب). به رنگ‌ها شدت دهید یا از شدت رنگ آن بکاهید. حرکت قلم‌مور را یک‌باره متوقف کنید یا از روی کاغذ بردارید تا در تداوم سطح آبرنگ خورده حالت انقطاع ایجاد شود در آن صورت به اهمیت نقاط و سطوح سفید و آبرنگ نخورده کاغذ پی خواهید برد.

▲ تصویر ۴۰ - استقرار بوم و نحوه کار کردن با آبرنگ

گاهی اوقات متناسب با وضعیت موضوع زیر کار با آب خیس نمی شود و قلم مو به صورت خشک روی کاغذ قرار می گیرد که در این وضعیت رنگ ها با مرز مشخص و تیز در کنار هم قرار می گیرند. تلفیق فضاهاى محوشده با لکه هایی که رنگ آنها وضوح زیادی از ویژگی های اساسی کار آبرنگ می باشد.

در تصاویر ۴۲ - الف تا د مراحل آبرنگ به شیوه خشک و لایه گذاری و تصاویر ۴۳ - الف تا د آبرنگ به شیوه خیس را مشاهده می نمایید.

▲ تصویر ۴۱ - الف - نحوه رنگ آمیزی با استفاده از آبرنگ

▲ تصویر ۴۱ - ب - با استفاده از قلم مو و چسب قسمت هایی را که می خواهیم سفید بمانند می پوشانیم و سپس با آبرنگ و قلم مو آن را رنگ آمیزی می کنیم.

الف ◀

ب. ▶

د ▶

ج ▶

▶ تصویر ۴۲ - مراحل آبرنگ به صورت خشک و لایه گذاری مشاهده می شود.

الف ◀

ب ◀

د ▲

ج ▲

▲ تصویر ۴۳ - در تصاویر الف تا د مراحل آبرنگ به شیوه خیس مشاهده می شود.

استفاده از چسب میس کیت در نقاشی با آبرنگ : در آبرنگ مواقعی که بخواهیم برای راحتی کار سطوح موردنظری را که باید سفید باقی بمانند با استفاده از چسب میس کیت می پوشانیم (تصویر ۴۴) و بعد از اینکه چسب خشک شد، با آبرنگ رنگ آمیزی را انجام می دهیم. بعد از رنگ زدن و خشک شدن رنگ با استفاده از (تصویر ۴۵) دست و یا فشار کم پاک کن لایه چسب را از سطح کاغذ برمی داریم و مشاهده می گردد که سطح پوشیده شده کاملاً سفید باقی مانده است. در واقع عملکرد

▲ تصویر ۴۴ - همان گونه که در تصویر مشاهده می شود پس از خشک شدن رنگ، با استفاده از دست چسب میس کیت به راحتی از سطح کاغذ جدا می شود.

▲ تصویر ۴۵ - شیوه آبرنگ بدون استفاده از چسب میس کیت، در این شیوه هنرمند برای سفید باقی ماندن سطوح با کنترل قلم مو این امر را انجام داده است، اثر خوزه پارامون

چند توصیه در مورد نقاشی با آبرنگ :

۳- از موادی نظیر نمک، پارافین، پاک‌کننده‌ها و سایر مواد شیمیایی جهت دست یافتن به بافت‌های جدید می‌توانید استفاده نمایید.

۴- برای کسب تجربه بهتر است کاغذهایی با بافت‌های متفاوت را به کار برید.

در خاتمه جهت آشنا شدن هنرجویان عزیز چند اثر از تصویرگرانی را که به شیوه‌های متفاوتی از آبرنگ جهت خلق تصاویر سود جسته‌اند، ارائه شده است.

۱- بهتر است قبل از اینکه شروع به کار با آبرنگ نمایید، از آب مرکب جهت تسلط کافی بر ابزار جهت تمرین و ایجاد بافت‌های مختلف استفاده نمایید.

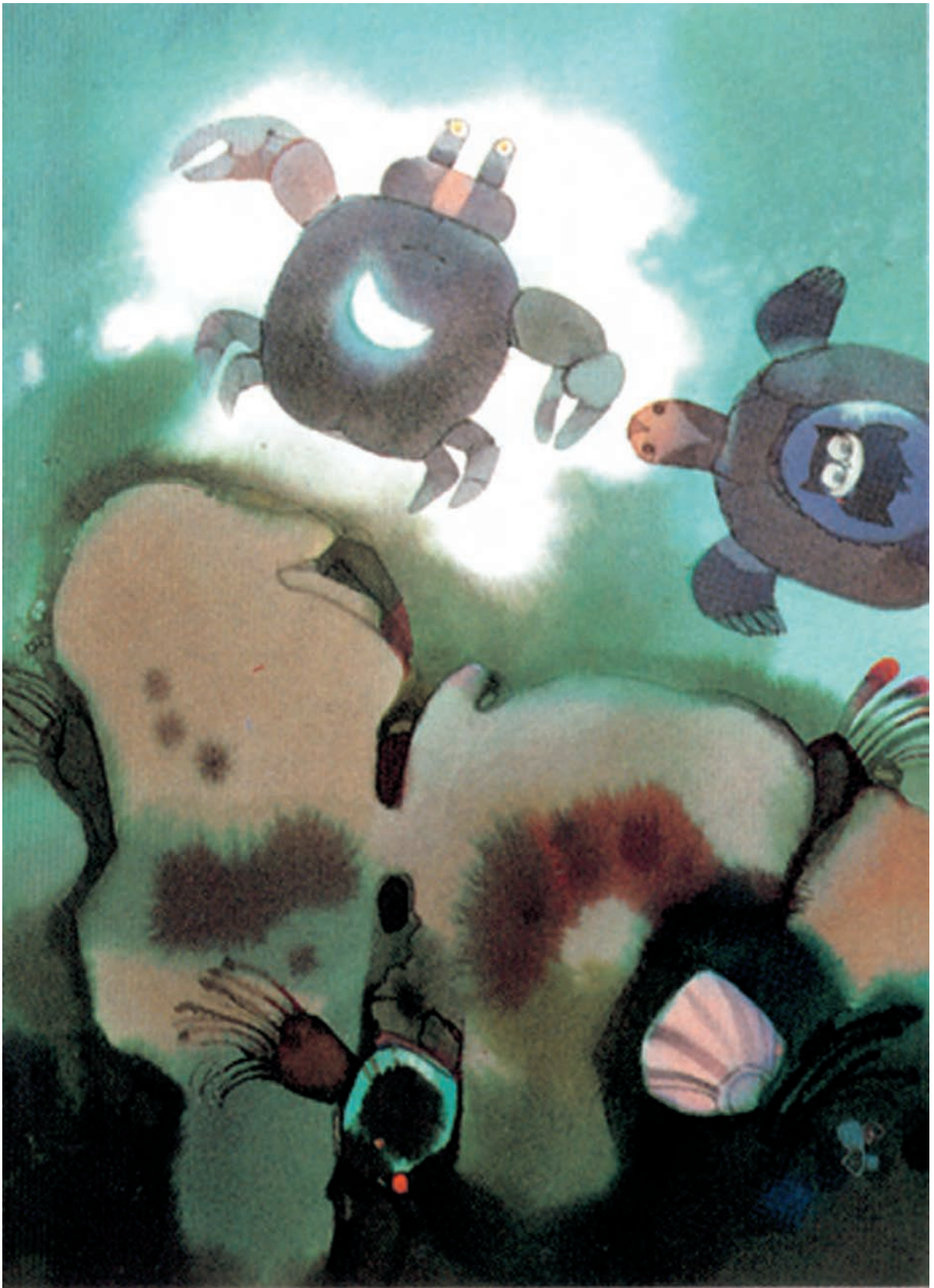
۲- از تلفیق آبرنگ با پاستل روغنی، مداد رنگی، قلم فلزی و غیره می‌توانید به حالات و بافت‌های جالبی دست یابید. پس همیشه در فکر خلاقیت و کاربرد جدید ابزاری که با آن آشنا می‌شوید باشید تا حتی در شیوه کاربرد ابزار به نوآوری‌های جدید و فردی دست یابید.

▲ تصویر ۴۶- تصویرسازی به شیوه خشک با استفاده از آبرنگ

▲ تصویر ۴۷ - تصویرسازی به شیوه خشک با استفاده از آبرنگ و گواش

▲ تصویر ۴۸ — تصویرسازی به شیوه خیس با استفاده از آبرنگ، اثر ایوان گانتچف

▲ تصویر ۴۹ - تصویرسازی به شیوهٔ محو کردن تدریجی رنگ‌ها در زمینهٔ سفید کاغذ و تلفیق آبرنگ و مداد، آ. اول الفباست، اثر نورالدین زرین‌کلک

▲ تصویر ۵۰ - تصویرسازی با استفاده از آبرنگ به شیوه خشک، اثر محسن حسن پور

▲ تصویر ۵۱ - تصویرسازی با استفاده از آبرنگ به شیوه پرداخت با الهام از نگارگری ایرانی، پیروزی، اثر علی اکبر صادقی

▲ تصویر ۵۲ - تصویرسازی با استفاده از آبرنگ به شیوه خشک با تلفیق گواش، ماه پیشونی، اثر مهران زمانی

▲ تصویر ۵۳ - تصویرگری به شیوه آزاد با استفاده از آبرنگ

